

สำนวนเลขที่ 70/569/2547

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้อาคารบ้านพักข้าราชการ

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2545 เวลาประมาณ 00.30 นาฬิกา ได้เกิดเพลิงไหม้อาคารบ้านพักข้าราชการ ณ ห้องพักเลขที่ 508 ของจำสับตำรวจหญิง จ. จากนั้นได้ลุกลามไปยังห้อง 507 และ 509 ซึ่งเป็นห้องข้างเคียง โดยก่อนเกิดเหตุ จำสับตำรวจหญิง จ. ได้ทะเลาะกับพันตำรวจโท ก. ผู้เป็นสามี และได้เดินออกจากห้องพักห้อง 508 ลงไปข้างล่าง เพื่อปรับ ความเข้าใจกัน โดยมีเด็กชาย ศ. บุตรชาย อายุ 8 ปี นอนหลับอยู่เพียงลำพังในห้องพัก ระหว่างนั้น ผู้พักอาศัยอยู่ห้อง 510 ได้กลิ่นควันไฟ จึงออกมาดูพบว่าไฟไหม้ห้องที่เกิดเหตุ จึงได้ตะโกนว่าไฟไหม้ ผู้พักอาศัยห้องข้างเคียงได้ตื่นขึ้นมาดับไฟ และช่วยนำตัวเด็กชาย ศ. ซึ่งนอนหลับอยู่ออกมาอย่างปลอดภัย โดยมีตำรวจดับเพลิงเข้ามาช่วยดับไฟ จนเพลิงสงบลง กองพิสูจน์หลักฐานได้ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแล้วเห็นว่า สาเหตุเพลิงไหม้เกิดจากมีวัตถุติดไฟได้ตกลงไปถูกกับวัตถุที่ติดไฟได้ในบริเวณที่วางฟูกที่นอนและพัดลมตั้งโต๊ะ แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าวัตถุติดไฟดังกล่าวเป็นวัตถุติดไฟชนิดใด เนื่องจากห้องที่เกิดเหตุเสียหายมากจึงไม่พบวัตถุพยานที่บ่งถึงสาเหตุได้ สำหรับความเสียหายประเมินค่าเสียหายในการซ่อมแซมห้องพักที่ถูกเพลิงไหม้ครั้งนี้ เป็นเงินจำนวน 222,000 บาท

ความเห็นพนักงานสอบสวน เห็นควรให้งดการสอบสวน

ความเห็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ขณะเกิดเหตุจำสับตำรวจหญิง จ. ไม่ได้อยู่ห้องพักที่เกิดเหตุ โดยก่อนออกจากห้องพักได้ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าและไม่ได้จุดธูปเทียนบูชาพระหรือกระทำการสิ่งใดที่อาจก่อให้เกิดเพลิงไหม้อีกทั้ง จำสับเอกหญิง จ. กับสามีก็ไม่ได้สูบบุหรี่ในห้องพักแต่อย่างใด ทางคดีพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรงดการสอบสวน เนื่องจากไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดประกอบกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามข้อ 8 วรรคหนึ่งของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่ามีการละเมิดเกิดขึ้นหรือไม่ มีเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ และต้องรับผิดชอบใช้เป็นจำนวนเท่าใด จากการสอบข้อเท็จจริงฟังได้แน่ชัดแล้วว่า จำสับตำรวจหญิง จ. ไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิดในเหตุดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงเห็นควรยุติเรื่อง

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน
ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง การเกิดเพลิงไหม้อาคารบ้านพักข้าราชการได้รับความเสียหายเป็นเรื่องของการเข้าพักอาศัยและการใช้อาคารบ้านพักของทางราชการ กรณีมิใช่ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติราชการ ซึ่งทางกองพิสูจน์หลักฐานได้มีความเห็นว่า สาเหตุของการเกิดเพลิงไหม้ครั้งนี้เกิดจากมีวัตถุติดไฟตกลงไปถูกฟูกที่นอนอยู่บริเวณตอนกลางของห้อง กรณีเชื่อว่าเหตุเพลิงไหม้ครั้งนี้เกิดจากการกระทำของผู้พักอาศัยห้องต้นเพลิง กรณีเป็นความประมาทเลินเล่อของจำสืบดีตำรวจหญิง จ. และพันตำรวจโท ท. ผู้ครอบครองห้องพักต้นเพลิง ดังนั้นบุคคลทั้งสองจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจำนวน 222,000 บาท หรือชดใช้เป็นค่าซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหายให้คงสภาพเดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ประกอบกับ ข้อ 23 (2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

พรรดิตรา ภูมรินทร์ ย่อ

ธนศักดิ์ บุรณะเจริญ ตรวจ

สำนวนเลขที่ 75/584/2547

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้บ้านพักข้าราชการ

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2546 เวลาประมาณ 16.00 น. ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้บ้านพักข้าราชการ เลขที่ 777-781 เป็นเหตุให้กรม ร. ได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน 876,785 บาท โดยบ้านพักที่เกิดเหตุเพลิงไหม้หลังแรก คือ บ้านเลขที่ 778 มีนาย น. ข้าราชการระดับ 6 (ปัจจุบันเกษียณอายุราชการแล้ว) เป็นผู้พักอาศัย เพลิงเริ่มลุกไหม้ที่บริเวณชั้นสองของบ้านดังกล่าวและได้ลุกลามไปยังบ้านพักหลังอื่น ๆ ในขณะเกิดเหตุ นาย น. ไม่ได้อยู่บ้าน เนื่องจากปฏิบัติหน้าที่อยู่หน่วยงาน แต่มีผู้อยู่ในบ้าน 3 คน คือ นาง ญ. ภรรยา นางสาว พ. ลูกสาวคนโต และเด็กชาย ต. ลูกชายคนเล็ก โดยนาง ญ. ขายกัวยืดอยู่บริเวณหน้าบ้าน ส่วนลูกสาวคนโตและลูกชายคนเล็กอยู่ในบ้านบริเวณชั้นล่าง และได้ทราบที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ เนื่องจากมีเพื่อนบ้านและผู้ที่ผ่านมาตะโกนบอก ขณะนั้นเวลาประมาณ 16.00 น. นาง ญ. ได้วิ่งออกไปดูเห็นเพลิงกำลังลุกไหม้อยู่ที่ชั้น 2 ของตัวบ้าน จึงพยายามจะขึ้นไปเก็บทรัพย์สินที่ชั้น 2 แต่เนื่องจากเพลิงได้ลุกไหม้อย่างแรง จึงไม่สามารถเข้าเก็บทรัพย์สินใด ๆ บนชั้น 2 ออกมาได้ สำหรับทรัพย์สินที่อยู่ชั้นล่างนาง ญ. เพื่อนบ้าน ได้ช่วยกันขนย้ายออกมาได้เป็นบางส่วน และในขณะเกิดเหตุเพลิงไหม้ไม่มีผู้ใดเห็นจุดต้นเพลิง ที่เกิดเหตุ เนื่องจากเปลวไฟมีความร้อนมากและมีควันไฟเป็นจำนวนมาก เมื่อเจ้าหน้าที่ดับเพลิงมาถึงได้ฉีดน้ำสกัดเพลิงไหม้ ซึ่งในขณะนั้น ไฟได้ไหม้ลามไปถึงบ้านเลขที่ 777, 779, 780 และบ้านเลขที่ 781 แล้ว เจ้าหน้าที่ดับเพลิงได้ฉีดน้ำสกัดเพลิง อยู่ประมาณ 10 นาที เพลิงจึงสงบลง

ผู้พักอาศัยในบ้านพักทั้ง 5 หลัง ที่ถูกเพลิงไหม้ และผู้ที่เกี่ยวข้องต่างให้อัยการสอบสวนว่า ไม่ทราบว่าเพลิงไหม้ครั้งนี้มีสาเหตุมาจากอะไร

ความเห็นพนักงานสอบสวน จากรายงานการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองพิสูจน์หลักฐาน ได้แจ้งผลการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุว่า จุดต้นเพลิงคือห้องนอนชั้นที่ 2 ของบ้านเลขที่ 778 ซึ่งถูกเพลิงไหม้เสียหายหมดทั้งห้อง ตรวจไม่พบวัตถุพยานที่เป็นสาเหตุของเพลิงไหม้ครั้งนี้ และได้สรุปความเห็นของการเกิดเพลิงไหม้ครั้งนี้ว่า เนื่องจากห้องนอนชั้นที่ 2 ของบ้านเลขที่ 778 ที่เกิดเหตุถูกเพลิงไหม้เสียหายมาก ทำให้ไม่สามารถระบุได้ว่าเพลิงไหม้ในครั้งนี้เกิดขึ้นจากสาเหตุใด

ความเห็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ เห็นว่า ตามความเห็นของเจ้าหน้าที่จากกองพิสูจน์หลักฐาน และจากการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีประจักษ์พยานสามารถพิสูจน์ได้ว่า เพลิงไหม้ ครั้งนี้เกิดจากบุคคลใดหรือสาเหตุใด หรือเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของนาย น. นาย น. จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในทรัพย์สินของทางราชการ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการหรือไม่

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานประกอบกับความเห็นของกองพิสูจน์หลักฐาน ปรากฏว่า เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2546 เวลาประมาณ 16.00 น. ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้บ้านพักข้าราชการของเรือนจำ ค. เลขที่ 777-781 โดยเพลิงลุกไหม้จากบ้านเลขที่ 778 ซึ่งมีนาย น. ข้าราชการระดับ 6 เป็นผู้พักอาศัยร่วมกับภรรยาและบุตรรวม 5 คน โดยห้องนอน ชั้นที่ 2 ของบ้านเลขที่ 778 ที่เกิดเหตุถูกเพลิงไหม้เสียหายมากทำให้ไม่สามารถระบุได้ว่า เพลิงไหม้ในครั้งนี้นี้เกิดขึ้นจากสาเหตุใด ประกอบกับไม่มีประจักษ์พยานสามารถพิสูจน์ได้ว่าเพลิงไหม้ครั้งนี้เกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของนาย น. และผู้พักอาศัยในบ้าน จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

พงศกร วรรณภีร์ ย่อ

พรทิพย์ บารมีอวยชัย ตรวจ

